

A

LA-
JA«
» I

DAN

IK

VA«
ODAN

BU

NIK«
JELO-

PRVI MAJ

Sjetimo se Prvog Maja 1945. godine! Tada je već bio jasan i nedvojiman poraz fašističke, hitlerovske Njemačke. Naši su narodi dali ogroman doprinos tome porazu. Oni time nisu samo izvršili djelo svog vanjskog nego i djelo svog unutarnjeg oslobođenja. Oslobodili su se i fašističkog i kapitalističkog jarma. Počela je nova epoha u historiji naših naroda. Počela je obnova i izgradnja razrušene domovine, koja je ušla u veliko razdoblje socijalizma, pod čvrstim rukovodstvom Komunističke Partije, Pobjednice iz našeg velikog domovinskog rata.

Danas, pet godina kasnije, vidimo već mnoge plodove toga razvitka. Mnogi su to plodovi, ali smo još daleko od njihova potpunog broja. Taj se broj danomice povećava i upotpunjuje. Nalazimo se usred toga zbivanja, znamo samo za dalnje napredovanje, a poteškoće koje su neizbjegive u golemom djelu izgradnje i socijalističkog preobražaja, predstavljaju za naše radne mase, za naše narode samo podstrek na nove napore i izvor nove snage i odlučnosti u borbi za budućnost. Najjači izraz ovakova stanja stvari — to je uporno i nadasve uspješno izvršavanje Petogodišnjeg Plana, prvog Plana, kome će slijediti daljnji.

To su one velike osnovne činjenice našeg današnjeg narodnog i državnog života. A kad 1950. g. slavimo Prvi Maj, svjesni smo, da slavimo taj svjetski blagdan međunarodnog proletarijata kao simbol te naše nove stvarnosti. Naš Pr-

vi Maj je daleko od toga da bude neka puka formalnost, on znači za nas smotru naše žive i stvarne snage, smotru svih elemenata i jamstava naših dalnjih pobjeda, kao radni narod, kao država i kao faktor u međunarodnom životu.

Jugoslavija kreće sigurnim korakom u smjeru sve jače industrijalizacije. Ali veći okvir u kojem se vrši ta industrijalizacija, to je opća modernizacija naše privrede, to je sistematsko prilagodavanje svih grana naše privrede najnovijim, najboljim i najracionalnijim metodama proizvodnje, raspodjele i potrošnje. To načelo vrijedi i za onu oblast privrede, kojoj služi naš list, za ribarstvo. U nizu i redoslijedu grana i stručka naše narodne privrede, ribarstvo stoji, objektivno posmatrano, na značajnom i važnom mjestu. Svagdašnje iskustvo nam pokazuje, da ribarstvo igra sve veću ulogu za prehranu naših radnih ljudi, t. j. za domaći konzum, ali i za naš izvoz, čije značenje ne treba dalje dokazivati. Uz morsko ribarstvo, koje po opsegu stoji na istaknutom prvom mjestu, i slatkovodno ribarstvo ima svoju neosporivo jaku poziciju, koja se finansijski izražava u mnogim milijunima. Trudbenici slatkovodnog ribarstva, kad sa ostalim radnim narodom slave Prvi Maj, mogu biti svijesni toga da pripadaju jednoj grani općenarodne privrede, koja ima svoje značajno, važno i neprevidivo mjesto. Njihova je dakle svijest skroz realna. U redovima radnog naroda koji manifestira na dan Prvoga Maja, naš ribarski svijet stupa prožet ovom sviješću.

Pošto smo tako ukratko istakli realnu podlogu našeg sudjelovanja na proslavi Prvog Maja, smatramo potrebnim, da kažemo i nekoliko aktuelnih riječi za ovogodišnju proslavu. Ona stoji u znaku snažnog razvijanja na ekonomskom, socijalnom i političkom polju. Naša država konsolidirala se je općepriznatim uspjehom. Politički, to se odrazuje u našem unutarnjem životu, gdje je pravac razvijanja potpuno nedvojben, te se sigurno provodi u zakonodavstvu i u samoj socijalno-ekonomskoj praksi. U vanjskoj politici u međunarodnom životu, naš je ugled jako porastao i tu se zapaziša ono gore spomenuto opće priznanje. Oblik tog priznanja nije uvijek isti. Najveći dio svijeta prima na znanje tu stvarnost i te činjenice na ozbiljan način. Gledišta i stanovišta stranih promatrača mogu biti različita, ali oni priznaju to što jest. Na takvom osnovu mogu se razvijati međunarodni odnosi, koji će služiti normalnom međunarodnom razvijanju i svjetskom miru, u interesu svih naroda i svih radnih ljudi.

Ali, uz ovaj jedino zdravi i razumni oblik priznavanja činjenica, pojavljuje se, eto, već dvije godine, jedan drugi oblik. Uviđajući našu snagu i našu odlučnost, da živimo kao zbilja samostalna država, ali ne odobravajući, iz raznih razloga, tu činjenicu, niz zemalja i to, inbornibiroovske zemlje, drže se tako i vode prema nama takvu politiku, da se vidi, da bi njima bio cilj rušenje naše države i mirnog i miroljubivog života, rada i razvijanja naših naroda. Nije njima pravo da odbijamo tutorstvo Moskve, da odbijamo ulogu koju igraju Budimpešta, Bukurešt, Prag, Sofija i Tirana, a sada, moskovskom dozvolom, u neku ruku i Istočna Njemačka sa novo oživjelom nacističkom strujom, pa zato nas napadaju, nas vrijeđaju, pretvaraju diplomaticke odnose u pravu nakazu me-

dunarodnih običaja i pravila i vode protiv nas jednu hajku, koja nema uopće ništa zajedničkog sa marksizmom-lenjinizmom, nego predstavlja upravo odvratnu vrst imperialističke politike. Sredstva i metode su puni činizma, makijavelizma, a i jezuitizma. To zna svatko, ko objektivno i trijezno prati štampu i radio, bilo u našoj zemlji, bilo iz inostranstva. Bilo bi skroz pogrešno, kad bi se to uzimalo samo olako. To je jedna opasnost manje za nas same, a u glavnom za evropski i svjetski mir. To mora biti svakom jasno, tko nešto razumi o povezanostima međunarodnog zbijanja i politike. Jasno je, da se ta hajka najjače okreće prema prvom graditelju nove Jugoslavije, t. j. prema našem prvom rukovodiocu Maršalu Titu.

Sva je hajka uzaludna! Drug Tit i Partija su svakim danom samo jači u našem narodu i u međunarodnom životu, i u znaku te činjenice stoji i ovogodišnji Prvi Maj. To je zato što se ta naša politička snaga ne osniva na praznim riječima, nego na gvozdenim činjenicama, na nepobitnoj stvarnosti i na nepobitnim rezultatima našeg rada. Činjenice će uvijek biti jače od bezumne hajke.

Nakon tih općenitih razmatranja, nekoliko riječi našim trudbenicima iz ribarstva. U prošlom smo broju mogli javiti o uspjesima našeg planskog rada u ribarstvu. U tekućoj godini, učinjeno je sve, što se je dalo učiniti u prva četiri mjeseca, da se rad naših poduzeća dobro razvija. Nema razloga sumnjati, da će se u tekućoj godini i nadalje tako razvijati. Kad Prvoga Maja držimo smotru naše snage, našeg umijeća, naših zadataka i ciljeva, onda je važno, da nas kod toga prožima raspoloženje Prvoga Maja, t. j. raspoloženje zadovoljstva postignutim uspjesima i raspoloženje odlučnosti, da se i u budućem radi uspješno,

a i vode pro-nema uopće sismom-ljenji-pravo odvrat-olitike. Sred-izma, mukija-o zna svatko, rati štampu i , bilo iz ino-ogrješno, kad ko. To je jed-ame, a u glav-i mir. To mo-nešto razumi-narodnog zbi-la se ta hajka om graditelju ma našem pr-Titu.

! Drug Tito i i samo jači u rodnom životu, iji i ovogodiš-što se ta naša na praznim ri-n činjenicama, i na nepobit-ada. Činjenice umne hajke.

zmatranja, ne-venicima iz ri-vroju mogli ju-anskog rada u in, učinjeno jo i u prva četiri i poduzeću do-a sumnjalj, da i nadalje tako ja držimo mon-ijeća, malihi za-vužno, da nas loženje Prvoga adovoljstvu po-položenje odlu-ndi uspješno,

da se dalje radi po prokušanim metoda-ma i da se izbjegava ono, što se pokazalo kao nedostatak. Na taj način treba da Prvog Maja gledamo velike opće pro-bleme, a ujedno i naše specijalne. Samo

tako ćemo biti na visini onoga što od nas zahtijeva naše doba.

Ciljevi i putevi su jasni, volja i snaga je tu. To je najbolje jamstvo za naše buduće uspjehe.

O NORMATIVIMA UTROŠKA RADNE SNAGE NA RIBNJAČARSTVIMA

U svim granama naše industrije i po-joprivrede postoje službeni orijentacioni normativi utroška radne snage i materijala, koji su privremenog karaktera i koji se prilagodjuju svakom proizvodnom kapacitetu, odnosno uslovima, koji djeluju na proizvodnju na dottičnom proizvodnom kapacitetu.

Na ovaj način ne samo da se stiču solidni podaci za planiranje proizvodnje i za sastavljanje proizvodno-finansijskih planova nego dolazi se do jednog od najvažnijih teoretskih pokazatelja u borbi za povećanje produktivnosti rada.

Ribnjačarska djelatnost i ribolov na otvorenim vodama stoje najslabije u pogledu primjenjivanja realnih normativa utroška radne snage. Što se tiče normativa utroška materijala, ovi su prilično realni i pouzdani, pa će se u dalnjem govoriti samo o normativima utroška radne snage.

Glavna direkcija za slatkovodno ri-barstvo u Zagrebu radila je i dosada na rješenju ovog zadatka sa zadovoljavajućim uspjehom, ali će se tek u ovoj godini moći izvući najvažniji zaključci, konkretizirati najvažniji podaci i izvršiti ispravak postojećih normativa.

Ovaj važan zadatak moći će se izvršiti zato tek u ovoj godini, jer kao putokaz i mjerodavna osnova mogu poslužiti samo oni podaci do kojih se došlo empirijskim, a manjim dijelom teoretskim pu-

tem, i to u periodu od oslobođenja do danas. Bezobzirna eksploracija tla i voda, a u prvom redu radne snage u periodu do okupacije, i za vrijeme okupacije na onom malom broju kapaciteta koji su povremeno radili za vrijeme okupacije, rezultiralo je ne samo sa apsolutnom nezainteresiranošću radnika u pogledu proizvodnje i produktivnosti, već upravo sa neprijateljskim stavom radne snage prema svemu onome što je povećalo profite tadašnjih vlasnika do-tičnih objekata.

Jasno je, da iz ovog perioda se ne mogu crpsti nikakvi podaci već samo iz ovih razloga, a da ne govorimo o potpuno neplanskom gospodarenju vlasnika.

Podaci do kojih se došlo od oslobođenja do danas biti će najdragocjeniji za financijsko planiranje, obzirom na velike nedostatke, koji su dosada postojali na ovom polju.

Prije svega potrebno je dobro promotriti dosadašnje podatke (vidi str. 66).

Prije nego što bi se ti podaci analizirali, potrebno je naglasiti da su veće ili manje razlike među pojedinim kapacitetima prirodne, zbog raznolikosti uslova pod kojima se rad na njima odvija. Nabrajaćemo samo nekoliko od ovih uslova: površina pod vodom, položaj ribnjaka između sebe i prema zimovnjacima, veličina pojedinih ribnjaka, bonitet tla, konfiguracija zemljишta na kojem